

[Frode Jakobsen.]

det ærede medlem mener at have vist hjemmeværnet, er en bjørnetjeneste.

Når jeg har bedt om ordet er det derfor for at slå fast, at efter min opfattelse er der ikke nogen grund til den ængstelse, som det ærede medlem gav udtryk for. Hjemmeværnet er ikke med i denne omgang; det kunne man af psykologiske grunde have ønsket det var. Men når man ser på det materielle, selv om det jo langtfra er det eneste reelle, tror jeg for det første, at sådan som situationen var, var hjemmeværnet bedst tjent med at vente til næste omgang, og for det andet, at den revision af hjemmeværnsloven, som vi har grund til at regne med i næste samling, vil betyde en bedre placering af hjemmeværnet end nogen sinde før, at den vil betyde en styrkelse af det hjemmeværn, som måske er det vigtigste aktiv i Danmarks øjeblikkelige beredskab til enhver tid. Når jeg siger det vigtigste aktiv i det øjeblikkelige beredskab, tænker jeg ikke så meget på det første stød, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om. Meningen med det hele er jo dog det forebyggende, det, at et sådant hjemmeværn forhindrer et fait accompli, forhindrer, at man en morgen kan erfare, at Danmark er blevet taget i nat — det, som jeg også anser for den største fare af alle. Her tror jeg på at hjemmeværnet spiller en afgørende rolle.

Måske kan der være delte meninger inden for de øvrige værn om hjemmeværnets rolle; men der er én ting, jeg mener ikke kan betvivles, det, som det ærede medlem hr. Gøting nævnte: at nyttevirkningen pr. krone inden for vort forsvar er størst inden for det hjemmeværn, hvis budget under alle omstændigheder, også hvis alle hjemmeværnets ønsker bliver opfyldt, kun vil være en lille bitte del af vore samlede forsvarsudgifter. Det tror jeg på at hele udvalget har været klar over, og det tror jeg på at folketinget vil drage konsekvensen af, når hjemmeværnets ordning i næste samling skal revideres.

Derfor vil jeg gentage, at de pæne, bekymrede og uden tvivl velmente ord, som det ærede medlem hr. Carsten Raft har fremført til fordel for hjemmeværnet, efter min opfattelse har været egnede til

at skabe den uro, som er den eneste fare for hjemmeværnet.

På samme måde må jeg for øvrigt mene — men det er der måske andre der vil tage sig af — at det ærede medlems hele indstilling i denne sag, hans stærke protest på forsvarrets vegne imod det forlig, som alle vi andre under gensidig resignation er nået frem til, repræsenterer en bjørnetjeneste over for forsvarret som helhed og gør det af den grund, at det bedste, der kan siges om dette forlig — som jeg også mener indeholder adskillige svagheder — er, at det forener alle de demokratiske partier. Jeg er slet ikke i tvivl om, at et forsvar med noget færre enheder, med noget færre kanoner, men med et enigt folk bag ved sig, også rent militært er mere værd end et noget større forsvar, som har flere enheder og flere kanoner, men som er genstand for en bitter strid i et folk.

Udenrigsministeren (Krag): Det ærede medlem hr. Lannung stillede i formiddags et par spørgsmål til mig. Det ene spørgsmål drejede sig om de tysk-spanske forhandlinger. Jeg skal her henviser til det svar, jeg gav det ærede medlem hr. Aksel Larsen i spørgetiden i dag; jeg håber, at det vil være tilfredsstillende for det ærede medlem hr. Lannung.

Det ærede medlem hr. Lannung spurgte mig dernæst om Danmarks stilling til spørgsmålet om Spaniens eventuelle optagelse i NATO. Hertil vil jeg svare, at der ikke for mig foreligger noget om, at Spanien søger optagelse i NATO. Hvis spørgsmålet skulle komme op, vil vi fra dansk side som hidtil tage standpunkt imod spansk medlemskab. Vi er her på linje med bl. a. Norge.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne først rette en tak til udvalget — herunder ikke mindst til det nedsatte underudvalg — med formanden i spidsen for det store og grundige arbejde, der er udført med det foreliggende lovforslag.

Det er efter min mening af meget stor værdi, at der kunne opnås en næsten almindelig enighed i udvalget. Enhver ved, at det har været en vanskelig opgave, at det fra alle sider har krævet både resignation, en betydelig forhandlingsevne og en meget